

दानियेलको पुस्तक - सन्तासीँ नम्बर

दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तको उद्घाटन: एडभेन्टिस्ट इतिहासमार्फत एक गहन यात्रा

Jeff Pippenger

2024-02-20

दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तले एडभेन्टिस्ट जनताको अनुभवलाई चित्रण गर्दछ।

“मत्ती 25 का दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तले एडभेन्टिस्ट जनताको अनुभवलाई पनि चित्रण गर्दछ।” The Great Controversy, 393.

मिलरवादी एडभेन्टिस्टहरूले दृष्टान्तलाई अक्षरशः पूरा गरे।

“मलाई प्रायः दस कन्याहरूको दृष्टान्ततर्फ संकेत गरिन्छ, जसमध्ये पाँच बुद्धिमान् थिए, र पाँच मूर्ख। यो दृष्टान्त अक्षरशः पूरा भएको छ र हुनेछ, किनकि यसको विशेष अनुप्रयोग यस समयका लागि छ, र तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशी, यो पूरा भएको छ र समयको अन्त्यसम्म वर्तमान सत्यको रूपमा रहिरहनेछ।” Review and Herald, August 19, 1890.

पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनको इतिहासले तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र दृष्टान्तको अन्तिम केन्द्रबिन्दु कुमारीहरूमा तेल छ कि छैन भन्ने प्रश्न हो, जुन पछिल्लो वर्षाको सन्देश हो।

“दुष्टता, छल र भ्रमले भरिएको, मृत्युको छायाँमै परेको—निदाइरहेको, निदाइरहेको—एउटा संसार छ। तिनीहरूलाई ब्यूँझाउन आत्माको वेदना कसले अनुभव गरिरहेको छ? कुन स्वरले तिनीहरूलाई पुग्न सक्छ? मेरो मन भविष्यतर्फ लगिन्छ, जब यो संकेत दिइनेछ, ‘हेर, दुलहा आउँदै हुनुहुन्छ; उहाँलाई भेट्न बाहिर निस्क।’ तर कसैकसैले आफ्ना बत्तीहरू पुनः भराउन आवश्यक तेल प्राप्त गर्न ढिलाइ गरेका हुनेछन्, र धेरै ढिला भएपछि तिनीहरूले थाहा पाउनेछन् कि तेलद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको चरित्र हस्तान्तरणयोग्य हुँदैन। त्यो तेल ख्रीष्टको धार्मिकता हो। यसले चरित्रलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, र चरित्र हस्तान्तरणयोग्य हुँदैन। कुनै मानिसले यो अर्कोका निम्ति सुरक्षित गर्न सक्दैन। प्रत्येकले पापको हरेक दागबाट शुद्ध पारिएको चरित्र आफ्नै निम्ति प्राप्त गर्नुपर्छ।” Bible Echo, May 4, 1896.

दृष्टान्तमा उल्लिखित “तेल” ले “चरित्र” लाई, साथै “ख्रीष्टको धार्मिकता” लाई पनि जनाउँछ। पवित्रीकृत चरित्र केवल तिनीहरूद्वारा नै उत्पन्न हुन्छ, जसले परमेश्वरको वचन ग्रहण गर्छन्।

तिनीहरूलाई तपाईंको सत्यद्वारा पवित्र पार्नुहोस्; तपाईंको वचन सत्य हो। यूहन्ना 17:17.

“तेल” परमेश्वरका आत्माका सन्देशहरू पनि हुन्।

“जब हामी उहाँले हामीकहाँ पठाउनुहुने सन्देशहरू ग्रहण गर्दौं, तब परमेश्वरको अपमान हुन्छ। यसरी हामी त्यस सुनौलो तेललाई अस्वीकार गर्छौं, जुन उहाँले हाम्रो आत्मामा खन्याउन चाहनुहुन्छ, ताकि त्यो अन्धकारमा रहेकाहरूलाई सञ्चारित होस्।” Review and Herald, July 20, 1897.

“तेल” भनेको परमेश्वरको वचनका ती सन्देशहरू हुन्, जसले ख्रीष्टको धार्मिकताको पवित्रीकरण गर्ने उपस्थितिलाई वहन गर्छन्। दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तमा, जुन हबकूक अध्याय दुईको भविष्यवाणी पनि हो, “मध्यरातको पुकार” को सन्देश, अर्थात् ख्रीष्टको धार्मिकताको सन्देश, जसलाई १८८८ को विद्रोहमा जोन्स र वागनरको सन्देशद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो।

“प्रभुले आफ्ना महान् कृपामा एल्डर वाग्नर र जोन्सद्वारा आफ्ना जनहरूकहाँ अत्यन्त बहुमूल्य सन्देश पठाउनुभयो। यो सन्देश संसारका सामु अझ स्पष्ट रूपमा उच्च उठाइएका मुक्तिदातालाई, अर्थात् समस्त संसारका पापहरूको निम्ति दिइएको बलिदानलाई, प्रस्तुत गर्नका लागि थियो। यसले प्रत्याभूतिकर्तामार्फत विश्वासद्वारा धर्मी ठहरिनेलाई प्रस्तुत गर्‍यो; यसले मानिसहरूलाई ख्रीष्टको धार्मिकता ग्रहण गर्न आह्वान गर्‍यो, जुन परमेश्वरका सबै आज्ञाहरूको आज्ञाकारितामा प्रकट हुन्छ। धेरैले येशूमाथिको दृष्टि गुमाएका थिए। उनीहरूका आँखाहरू उहाँको दैवी व्यक्तित्वतर्फ, उहाँका योग्यताहरूतर्फ, र मानव परिवारप्रतिको उहाँको अपरिवर्तनीय प्रेमतर्फ निर्देशित गरिनु आवश्यक थियो। सबै शक्ति उहाँका हातमा दिइएको छ, ताकि उहाँले मानिसहरूलाई प्रशस्त वरदानहरू बाँड्न सकून्, असहाय मानव प्रतिनिधिलाई आफ्नै धार्मिकताको अमूल्य वरदान प्रदान गर्दैन। यही त्यो सन्देश हो, जुन परमेश्वरले संसारलाई दिइनु आज्ञा गर्नुभएको थियो। यही तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश हो, जुन ठूलो स्वरले घोषणा गरिनु पर्नेछ, र उहाँको आत्माको प्रशस्त उण्ड्याइद्वारा साथ पाउनेछ।” Testimonies to Ministers, 91.

यो सन्देश पछिल्ला वर्षाको सन्देश हो।

“पछिल्लो वर्षा परमेश्वरका जनहरूमाथि खस्नुपर्नेछ। एउटा सामर्थी स्वर्गदूत स्वर्गबाट ओर्लेर आउनेछ, र सारा पृथ्वी उसको महिमाले प्रकाशित हुनेछ।” Review and Herald, April 21, 1891.

जब ११ सेप्टेम्बर २००१ मा त्यो शक्तिशाली स्वर्गदूत ओर्लियो, तब पछिल्लो वर्षा छर्किन थाल्यो, र दस कुँवारीहरूको दृष्टान्त तथा हबकूक अध्याय दुईमा प्रतिनिधित्व गरिएको मिलेराइटहरूको इतिहास पुनरावृत्त हुन थाल्यो। त्यही बेला परमेश्वरका अन्तिम दिनका जनहरूले स्वर्गदूतको हातमा भएको पुस्तक खाए, र त्यसो गर्दा उनीहरूलाई यर्मियाहका प्राचीन मार्गहरूतर्फ फर्काइयो, र यसरी तिनीहरू त्यस्ता पहरेदार बने जो चेतावनीको तुरही फुक्नुपर्ने थियो। तुरहीको चेतावनी लाओडिसियाको सन्देश थियो, जसलाई यशैयाले ठूलो कराहको रूपमा प्रतिनिधित्व गरेका छन्।

जोरले पुकार, नरोकी; आफ्नो स्वर तुरहीझैँ उठाऊ, र मेरा प्रजालाई तिनीहरूको अपराध, अनि याकूबको घरानालाई तिनीहरूको पाप देखाऊ। यशैया ५८:१।

पहिलो र तेस्रो स्वर्गदूतका सुधार आन्दोलन “अन्त्यको समय” मा आरम्भ हुन्छन्। त्यस बिन्दुमा “ज्ञानको वृद्धि” हुन्छ, जसले त्यतिबेला जीवित पुस्तालाई परीक्षा गर्नेछ, तर त्यो ज्ञान औपचारिक सन्देशका रूपमा प्रकाशित भएपछि मात्र। त्यसपछि त्यो औपचारिक सन्देशलाई “सामर्थ्य प्रदान” गरिन्छ, र त्यो सामर्थ्यप्रदान स्वर्गदूतको अवतरणद्वारा चिह्नित हुन्छ। स्वर्गदूतको अवतरणले हबकूकको वादविवादलाई चिनाउँछ, र दुई वर्गले पछिल्ला वर्षाको साँचो वा जाली सन्देशमध्ये कुनै एक सन्देशलाई पहिचान गर्न थाल्छन्। त्यसपछि विश्वासयोग्यहरू परमेश्वरका पहरेदार बन्छन्, जसले चेतावनीको तुरही-सन्देश फुक्न आरम्भ गर्छन्।

साँचो तुरही-सन्देश हबकूकका दुई पट्टिकाहरूमा प्रतिनिधित्व गरिएको ज्योतिमा आधारित छ। यो लाओडिसियालाई दिइएको चेतावनी हो, र परमेश्वरका जनहरूको पापहरूलाई पहिचान गराउने चेतावनी पनि हो। पहिलो निराशासम्पन्न वाद-विवाद तीव्र बन्दै जान्छ, जब एक वर्ग “ठट्टा गर्नेहरूको सभा” बन्छ, र साँचो पहरेदारहरूलाई निराशाभन्दा पहिले तिनीहरूले प्रकट गरेको सन्देशप्रतिको जोशमा फर्कन आह्वान गरिन्छ। जब पहरेदारहरू फर्किए, तिनीहरूले आफूहरू “ढिलो हुने समय” मा रहेको कुरा बुझे, र असफल भएको जस्तो देखिएको सन्देश वास्तवमा परमेश्वरको क्रममा पूरा हुन जानेछ भन्ने कुरा पनि पहिचान गरे। त्यो सन्देश छोटो अवधिभर विकसित भयो (तथापि त्यो समयको एक अवधि नै थियो), र जब त्यो सन्देश आइपुग्यो, त्यसलाई “मध्यरातको पुकार” को सन्देशको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिन्छ, जुन वास्तवमा स्वर्गदूत अवतरण गर्दा सामर्थ्य पाउन थालिसकेको सन्देशको केवल वृद्धि मात्र हो।

सन्देशको आगमनमा, स्वर्गदूतको अवतरणको समयमा पहरेदारहरूको स्थान स्वीकार गर्नेहरू र त्यसलाई अस्वीकार गर्नेहरूका बीचको विभाजन पूर्णतः सम्पन्न भयो। यही विभाजनले त्यो बिन्दुलाई चिह्नित गर्दछ जहाँ स्वर्गदूत अवतरित हुँदा आरम्भ भएको पछिल्लो वर्षामाथि राखिएको “मापन” बिना, पछिल्लो वर्षाको उण्ड्याइ अघि नै, एक लाख चवालीस हजारमाथि छाप लगाइन्छ।

मिलेराइटहरूको इतिहास एक सय चवालीस हजारको छाप लगाइने अवधिमा पर्ने पछिल्लो वर्षाको एक दृष्टान्त हो। त्यस इतिहासमा हबक्कूको विवाद साँचो र झूटो पछिल्लो वर्षाको सन्देशमा आधारित थियो। पावलले एक वर्गलाई सत्यप्रेम भएका मानिसहरूका रूपमा चिन्हित गर्छन्, र अर्को वर्गलाई तिनीहरूका रूपमा, जसले प्रबल भ्रम ग्रहण गर्छन्, किनकि तिनीहरूमा सत्यप्रेम हुँदैन, र किनभने तिनीहरूले एउटा “झूट” विश्वास गरेका हुन्छन्।

मिलेराइट आन्दोलनले सत्यको यस्तो विकासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जो “अन्तको समय” देखि सुरु भई “मध्यरातको पुकार” मा पवित्र आत्माको उण्डेलाइसम्म आइपुग्दा ज्ञान र शक्तिमा वृद्धि हुँदै जान्छ। मिलेराइट आन्दोलनले केही निश्चित मार्गचिह्नहरू पहिचान गर्‍यो, जसका समानान्तर पक्षहरू छन्—जस्तै “अन्तको समय”, “ज्ञानको वृद्धि” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको सन्देशको “औपचारिक स्वरूपमा स्थापना”, तल ओर्लिरहेको स्वर्गदूतद्वारा चिह्नित सन्देशको “सशक्तीकरण”, “पहिलो निराशा” जसले दश कुँवारीहरूको दृष्टान्तलाई प्रस्तुत गर्दछ, “मध्यरातको पुकार” को रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको पवित्र आत्माको उण्डेलाइ, र त्यसपछि अन्तिम “दोस्रो निराशा”, जहाँ एउटा व्यवस्थागत ढोका “बन्द” गरिन्छ र अर्को व्यवस्थागत ढोका “खोल्निन्छ”।

“परमेश्वरले प्रकाशको पुस्तक १४ का सन्देशहरूलाई भविष्यवाणीको शृङ्खलामा तिनीहरूको स्थान दिनुभएको छ, र तिनीहरूको कार्य यस पृथ्वीको इतिहासको समाप्तिसम्म बन्द हुनु हुँदैन। पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरू अझै पनि यस समयका लागि सत्य हुन्, र तिनले यसपछि आउने सन्देशसँग समानान्तर रूपमा अघि बढ्नुपर्छ। तेस्रो स्वर्गदूतले आफ्नो चेतावनी ठूलो स्वरमा घोषणा गर्छ। ‘यी कुराहरू पछि,’ यूहन्नाले भने, ‘मैले स्वर्गबाट अर्को स्वर्गदूत तल आइरहेको देखेँ, जससँग ठूलो शक्ति थियो, र पृथ्वी उसको महिमाले आलोकित भयो।’ यस आलोकनमा, ती सबै तीनवटै सन्देशहरूको ज्योति एकसाथ संयुक्त भएको छ।” The 1888 Materials, 804.

मिलेराइट आन्दोलन, जसले एक लाख चवालीस हजारका आन्दोलनहरूको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ, दानियल अध्याय आठ, पद तेह्र र चौधमा उल्लिखित तेइस सय वर्ष र पच्चीस सय बीस वर्षका भविष्यवाणीहरूसँग अभिन्न रूपमा सम्बद्ध थियो। “अन्तको समय” इस्राएलको उत्तरी राज्यको विरुद्धमा परमेश्वरको आक्रोशका “सात समय” को समाप्तिमा आइपुग्यो। 1831 मा मिलरको सन्देशको औपचारिक प्रतिपादन, किङ जेम्स बाइबलको प्रकाशन भएको दुई सय बीस वर्षपछि सम्पन्न भयो।

“श्री मिलरले, अन्य देशहरूमा यस सन्देशद्वारा अघि बढाइएका मानिसहरूले झैँ, प्रारम्भमा आफ्ना जिम्मेवारी सार्वजनिक पत्रपत्रिकाहरू र पुस्तिकाहरूमा लेखेर तथा प्रकाशित गरेर पूरा गर्ने विचार गरे। उनले सर्वप्रथम आफ्ना विचारहरू भर्मन्टको ब्रान्डनमा मुद्रित एक ब्याप्टिस्ट पत्रिका Vermont Telegraph मा प्रकाशित गरे। यो सन् 1831 को कुरा हो।” John Loughborough, The Great Second Advent Movement, 120.

तेस्रो स्वर्गदूतको “अन्त्यको समय” को आन्दोलन सन् 1863 को विद्रोहदेखि एक सय छब्बीस वर्ष पूरा भएपछि, सन् 1989 मा आइपुग्यो। “एक सय छब्बीस” “सात समय” को एक प्रतीक हो। दुवै आन्दोलनहरू “सात समय” को एक परिपूर्तिसँगै आरम्भ भए।

तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनको सन्देश सन् 1996 मा औपचारिक रूपले स्थापित गरियो, जब Our Firm Foundation भनिने पत्रिकामा The Time of the End शीर्षकका लेखहरूको एक शृङ्खला प्रकाशित गरियो। ती लेखहरू सन् 1776 को Declaration of Independence पछि दुई सय बीस वर्षमा प्रकाशित भएका थिए। दुवै आन्दोलनका सन्देशहरू त्यस्तो इतिहासको दुई सय बीस वर्षपछि औपचारिक रूपले स्थापित गरिए, जुन इतिहास त्यस दुई सय बीस वर्षको अन्त्यमा आएको सन्देशसँग प्रत्यक्ष रूपमा सम्बन्धित थियो।

“दुई सय बीस” भन्ने संख्या, ई.पू. ६७७ मा आरम्भ भएको यहूदाको दक्षिणी राज्यमाथि परमेश्वरको क्रोधका “सात काल” र ई.पू. ४५७ मा दानियल अध्याय ८, पद १४ का तेईस सय वर्षहरूको आरम्भबीचको सम्बन्ध (एक कडी) लाई जनाउँछ। दुई सय बीस भन्ने संख्याले यी दुई अगमवाणीलाई एकसाथ जोड्दछ, र यी दुई अगमवाणीहरू

एड्भेन्टवादका आधारभूत पदहरूमा, अर्थात् दानियल अध्याय ८, पद १३ र १४ मा, सँगै प्रस्तुत गरिएका थिए। ती पदहरूमा ख्रीष्टले अगमवाणीय रूपमा आफूलाई “त्यो एक निश्चित पवित्र जन” भनी परिचित गराउनुभयो, जुन हिब्रू शब्द “Palmoni” को अनुवाद हो, जसको अर्थ “अद्भुत संख्यागणक” हुन्छ।

अद्भुत गणनाकर्ताले ती दुई दर्शनहरू प्रस्तुत गर्नुहुन्छ, जसले भविष्यवाणीका दुई रेखाहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, ठीक तिनै दुई पदहरूमा, जसलाई सिस्टर ह्याइटले एड्भेन्टवादको केन्द्रीय स्तम्भको रूपमा पहिचान गर्नुहुन्छ। आरम्भबिन्दु दुई सय बीस वर्षको प्रतीकात्मक सम्बन्धद्वारा सन् १८४४ मा तिनीहरू पूरा हुने समयसँग जोडिएको छ। हबकूक अध्याय दुई पद बीसमा समाप्त हुन्छ, यसरी “दुई सय बीस” भन्ने सङ्ख्यालाई अद्भुत गणनाकर्ताले भिन्न अभिव्यक्तिद्वारा चिह्नित गर्नुहुन्छ, किनकि उक्त पदले त्यस मितिमा आरम्भ भएको प्रतिरूपात्मक प्रायश्चित्तको दिनको एक प्रमुख विशेषता पहिचान गर्दछ।

तर परमप्रभु आफ्नो पवित्र मन्दिरमा हुनुहुन्छ; सारा पृथ्वी उहाँको सामु मौन रहोस्। हबकूक २:२०।

एड्भेन्टवादको केन्द्रीय स्तम्भलाई प्रतिनिधित्व गर्ने ती दुई भविष्यसूचक अवधिहरू, जो प्रत्यक्ष रूपमा अद्भुत गणनाकर्ताद्वारा प्रस्तुत गरिएका थिए, दुई सय बीस वर्षद्वारा एकसाथ जोडिएका छन्; र येशू (अद्भुत गणनाकर्ता), जसले सधैं कुनै कुराको अन्त्यलाई त्यसको आरम्भसँग पहिचान गर्नुहुन्छ, उहाँले तिनको समाप्तिलाई २२ अक्टोबर, १८४४ मा दुई सय बीस सङ्ख्याद्वारा चिह्नित गर्नुभयो।

पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलन, तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनझैं, “अन्तको समय” (क्रमशः १७९८ र १९८९) मा आरम्भ भयो, जहाँ लेवीय व्यवस्था अध्याय छब्बीसका “सात समयहरू” चिनिन्छन्। दुवै इतिहासहरूमा अर्को मार्गचिन्ह दुई सय बीस वर्षको समाप्तिद्वारा चिह्नित छ, जुन “सात समयहरू” को एक भविष्यवाणीसम्बन्धी विशेषता पनि हो; किनकि ती दुई दर्शनहरू (chazon र mareh) का आरम्भिक बिन्दुहरूले दुई सय बीस वर्षको अवधिलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले तिनीहरूलाई एकआपसमा जोड्छ।

१६११ मा किङ् जेम्स बाइबलको प्रकाशन, Vermont Telegraph पत्रिकामा प्रकाशित भएअनुसार मिलरको सन्देशको औपचारिकीकरण, स्वतन्त्रताको घोषणापत्रको प्रकाशन, तथा Our Firm Foundation पत्रिकामा The Time of the End को प्रकाशन—यी सबै प्रकाशनहरू थिए। दुवै दुई सय बीस-वर्षीय अवधिका आरम्भ र अन्त्यले ऐतिहासिक मार्गचिह्नको रूपमा एक-एक प्रकाशनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछन्। “दुई सय बीस” संख्या भविष्यसूचक सम्बन्धको एक प्रतीक हो, र यी चारै प्रकाशनहरू प्रकाशन हुनुका कारणले परस्पर सम्बद्ध छन्, साथै आफ्ना-आफ्नै इतिहासहरूमा “ज्ञानको वृद्धि” को रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको सन्देशद्वारा पनि सम्बद्ध छन्।

१६११ को बाइबलले स्वर्गीय दरबारहरूबाट मानवजातिसम्म सुसमाचारको सञ्चारलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। मिलरको सन्देश समयसम्बन्धी भविष्यवाणीहरूको परिप्रेक्ष्यभित्र स्थापित गरिएको थियो, र हबकूकका दुई पवित्र चार्टहरूले यो सजिलै चिनाउन सकिने बनाउँछन् कि मिलरको सन्देश इतिहासका रेखाहरूद्वारा दृश्यात्मक रूपमा चित्रित गरिएको थियो। “Vermont” को अर्थ “हरियो पर्वत” हो, र प्रेरणाअनुसार “हरियो” विश्वासको प्रतीक हो।

“यस सपनाले मलाई आशा दियो। हरियो डोरीले मेरो मनमा विश्वासको प्रतिनिधित्व गर्‍यो, र परमेश्वरमाथि भरोसा गर्ने सुन्दरता र सरलता मेरो आत्मामा उज्यालो हुन थाल्यो।” Christian Experience and Teachings, २८.

मिलरको सन्देशलाई औपचारिक रूप दिइयो र विश्वासी मण्डलीबाट प्रस्तुत गरियो, किनकि अन्तिम दिनहरूमा “पर्वत” भनेको “मण्डली” हो।

अन्तिम दिनहरूमा यस्तो हुनेछ कि परमप्रभुको भवनको पर्वत पर्वतहरूको शिखरमा स्थापित गरिनेछ, र त्यो पहाडहरूभन्दा उच्च पारिनेछ; अनि सबै जातिहरू त्यसतर्फ बग्दै आउनेछन्। अनि धेरै मानिसहरू जानेछन् र भन्नेछन्, आओ, हामी परमप्रभुको पर्वतमा, याकूबका परमेश्वरको भवनमा उक्लिऔं; अनि उहाँले हामीलाई

आफ्ना मार्गहरूको विषयमा शिक्षा दिनुहुनेछ, र हामी उहाँका पथहरूमा हिँड्नेछौं; किनकि सियोनबाट व्यवस्था निस्केर जानेछ, र यरूशलेमबाट परमप्रभुको वचन। यशैया 2:2, 3।

मिलरको औपचारिकीकृत परीक्षात्मक सन्देश विश्वासयोग्य मण्डलीबाट आयो, र The Telegraph भनिने प्रकाशनले स्वर्गबाट आएको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसरी King James Bible ले गर्दछ; किनकि “telegraph” भन्ने शब्द, जो दुईवटा यूनानी शब्दबाट बनेको हो, टाढाबाट आएको सन्देश हो। पहिलो शब्द (tele) को अर्थ “दूरस्थ वा टाढा” हो, र दोस्रो शब्द (grapho) को अर्थ “लेखन गर्नु वा अभिलेख गर्नु” हो। यी दुवैलाई सँगै राख्दा यसको अर्थ “टाढाबाट लेख्नु वा प्रेषण गर्नु” हुन्छ। सन् 1611 मा, परमेश्वरले King James Bible को प्रकाशनद्वारा स्वर्गबाट आफ्नो सन्देश प्रेषित गर्नुभयो, र दुई सय बीस वर्षको अन्त्यमा, 1831 मा Vermont Telegraph मा पहिलो पटक औपचारिकीकृत गरिएको मिलरको सन्देशले पनि स्वर्गबाट परमेश्वरको सन्देश प्रेषित गर्‍यो। त्यो सन्देश “ज्ञानको वृद्धि” थियो, जुन 1798 मा “अन्तको समय” मा खोलियो, र त्यसपछि त्यस पुस्ताका लागि तीन-चरणीय परीक्षात्मक प्रक्रिया उत्पन्न गर्‍यो। त्यो इतिहासले Future for America को इतिहासको पूर्वरूप प्रस्तुत गर्‍यो।

सन् १७७६ मा भएको स्वतन्त्रताको घोषणापत्रले प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेह्रको पृथ्वीको पशुको आरम्भलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। यसले संयुक्त राज्य अमेरिकाको आरम्भलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र त्यसो गर्दा संयुक्त राज्य अमेरिकाको अन्त्यमा स्वतन्त्रताको सीमाबद्धतालाई पहिचान गर्दछ। Future for America को सन्देशले (जसरी नामले नै सङ्केत गर्दछ) स्वतन्त्रताको घोषणापत्रको प्रकाशनद्वारा आरम्भमा पूर्वरूपित गरिएको अन्त्यलाई पहिचान गर्दछ। दुई सय बीस वर्षपछि, सन् १९९६ मा, The Time of the End पत्रिका उत्पादन गरेको सेवकाइले पहिले नै Future for America नामकरण गरिएको वैधानिक निकाय प्राप्त गर्‍यो। त्यस वर्ष, Our Firm Foundation भनिने प्रकाशनमा प्रकाशित भएका लेखहरूबाट बनेको The Time of the End पत्रिका प्रकाशित भयो।

Future for America सेवकाइको नामले स्वतन्त्रताको घोषणापत्रको इतिहासलाई सम्बोधन गर्दछ, किनकि त्यस प्रकाशनले संयुक्त राज्य अमेरिकाको आरम्भलाई चिह्नित गर्‍यो, र येशूले सधैं अन्त्यलाई आरम्भद्वारा दृष्टान्तित गर्नुहुन्छ। The Time of the End भन्ने त्यस प्रकाशनको शीर्षकले 1989 मा भएको “the time of the end” लाई पनि सम्बोधन गर्दछ, तर साथै माइकल उठेर उभिनुहुँदा अनुग्रहकालको अन्त्यलाई पनि सम्बोधन गर्दछ। त्यस प्रकाशनमा औपचारिक रूपमा प्रस्तुत गरिएको सन्देश (Daniel eleven, verse forty through forty-five) 1989 मा सोभियत सङ्घको पतनसँगै (the time of the end) अनमुहरित भयो, र अनमुहरित गरिएका ती पदहरूले 1989 देखि अगाडि बढ्दै जाने इतिहासको एक क्रम प्रस्तुत गर्दछन्, जो chapter twelve को verse one मा पुगेर माइकल उठेर उभिनुहुने, र मानवको अनुग्रहकाल बन्द हुने कुरा पहिचान गर्दछ।

१७७६ मा Declaration of Independence को प्रकाशनदेखि The Time of the End पत्रिकाको प्रकाशनसम्म ठीक दुई सय बीस वर्ष हुन्छ, र यसको आरम्भ र अन्त्य दुवैले एउटै भविष्यसूचक विषयहरूलाई सम्बोधन गर्छन्। The Time of the End को प्रकाशन ती अध्यायहरूबाट संकलित गरिएको थियो, जो पहिले Our Firm Foundation प्रकाशनमा लेखहरूको रूपमा प्रकाशित भएका थिए, र यसले यो भविष्यसूचक सत्यलाई प्रतिनिधित्व गर्छ कि मिलेराइट आन्दोलनका आधारभूत सत्यहरू (जुन “our firm foundation” हो) लाई दृढतापूर्वक नसमाती, १९८९ मा “time of the end” मा भएको “increase of knowledge” लाई बुझ्नु असम्भव छ।

“अन्तको समय” को जनाउने मार्गचिह्न, र पहिलो तथा तेस्रो स्वर्गदूतका आन्दोलनहरूको समानान्तर इतिहासहरूमा सन्देशको “औपचारिक रूप प्रदान” लाई जनाउने मार्गचिह्न—दुवैले लेवीय व्यवस्था अध्याय छब्बीसका “सात पटक” का भविष्यवाणीसम्बन्धी तत्त्वहरू समेटेका छन्। यी समानान्तर इतिहासहरूमा अर्को मार्गचिह्न भनेको सन्देशको सशक्तीकरण हो, जसलाई कि या त प्रकाश अध्याय दशका स्वर्गदूतको अवतरणद्वारा, अगस्त ११, १८४० मा, वा प्रकाश अध्याय अठारका स्वर्गदूतको अवतरणद्वारा, सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, चिह्नित गरिएको छ। प्रकाश अध्याय

नौको दोस्रो हायको पूर्तिले प्रकाश अध्याय दशका स्वर्गदूतलाई तल ल्यायो, र प्रकाश अध्याय दशको तेस्रो हायको पूर्तिले प्रकाश अध्याय अठारका स्वर्गदूतलाई तल ल्यायो।

समानान्तर इतिहासहरूमा, पछिल्लो वर्षा त्यो बिन्दुमा “छर्किन” सुरु हुन्छ जब स्वर्गदूत अवतरित हुन्छ। त्यही बिन्दुमा सन्देश भविष्यवाणी गरिएको घटनाको पुष्टि द्वारा “सामर्थ्ययुक्त” बनाइन्छ। मिलरवादीहरूका लागि, यो प्रकाशको पुस्तक अध्याय नौ, पद पन्ध्रमा रहेको दोस्रो धिक्कारको इस्लामसम्बन्धी समय-भविष्यवाणीको पूर्तिमा ओटोमन सर्वोच्चताको अन्त्य थियो। एक लाख चवालीस हजारको आन्दोलनका लागि, यो “जातिहरूको क्रोध,” अर्थात् प्रकाश १०:७ मा सातौँ तुरहीको समयमा रहेको तेस्रो धिक्कारको इस्लामसम्बन्धी एक भविष्यवाणी, थियो, जुन न्यूयोर्क शहरका महान् भवनहरू ध्वस्त पारिँदा पूरा भयो।

समानान्तर इतिहासहरूका प्रत्येक प्रमुख मार्गचिह्नहरूको अद्भुत सङ्ख्याकर्ताको कार्यसँग प्रत्यक्ष सम्बन्ध छ, जसले तेईस सय वर्ष र पच्चीस सय बीस वर्षलाई प्रतिनिधित्व गर्ने दुई दर्शनहरूको सम्बन्धमाथि आफ्नो हस्ताक्षर राख्नुहुन्छ। स्वर्गदूतको अवतरणको बेला उठाइएका भविष्यसूचक पहेरेदारहरूले चेतावनीको तुरही फुक्छन्, जसमा लाओडिसियालाई दिइएको सन्देश पनि समावेश छ, जुन १८५६ मा “सात समय” को महान् ज्योतिको मोहर खोलिसँग प्रत्यक्ष रूपमा सम्बन्धित थियो। १८४३ र १८५० का अग्रदूत चार्टहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका हबक्कूकका दुई पाटीहरूको मार्गचिह्न, जसले दुवैले “सात समय” लाई दृश्यात्मक रूपमा प्रस्तुत गर्छन्, प्रत्येक समानान्तर इतिहासमा स्वर्गदूतको अवतरण र “पहिलो निराशा” को बीचमा आइपुग्यो।

“ढिलाइको समय” को मार्गचिह्न 1843 को असफल भविष्यवाणीसँग प्रत्यक्ष रूपमा जोडिएको छ, जुन दुवै तेईस सय वर्ष र पच्चीस सय बीस वर्षको पनि पूर्तिको भविष्यवाणी थियो। मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश ती भविष्यसूचक समयका ती दुई अवधिको शीघ्र आउन लागेको पूर्तिको पहिचान थियो। अन्तिम मार्गचिह्नमा बन्द भएको व्यवस्थागत “ढोका” ले ती दुई भविष्यसूचक अवधिको पूर्ति पहिचान गर्दछ, र जहाँ सातौँ अथवा जुबिली तुरही बज्नु थाल्छ, त्यसलाई चिह्नित गर्दछ। प्रत्येक इतिहासका हरेक मार्गचिह्न “सात काल” सँग प्रत्यक्ष रूपमा जोडिएका छन्, र “सात काल” ले दुवै इतिहासलाई एकसाथ बाँध्ने सूत्रलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र ती दुवै इतिहासले पछिल्लो वर्षाको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछन्।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“‘वचनमा ठेस खानेहरूका लागि, आज्ञा नमान्ने भएकाले,’ ख्रीष्ट ठेस लाग्ने चट्टान हुनुहुन्छ। तर ‘जुन ढुङ्गालाई निर्माण गर्नेहरूले अस्वीकार गरे, त्यही कुनाको मुख्य शिलाखण्ड बनाइएको छ।’ अस्वीकार गरिएको त्यस ढुङ्गाजस्तै, आफ्नो सांसारिक सेवाकालमा ख्रीष्टले उपेक्षा र दुर्व्यवहार सहनुभएको थियो। उहाँ ‘मानिसहरूद्वारा तुच्छ ठानिनुभयो र तिरस्कृत हुनुभयो; शोकका पुरुष, र दुःखसँग परिचित: ... उहाँ तुच्छ ठानिनुभयो, र हामीले उहाँलाई केही ठानेनौं।’ यशैया 53:3। तर उहाँ महिमित हुने समय नजिकै थियो। मृतकहरूबाटको पुनरुत्थानद्वारा उहाँ ‘सामर्थ्यसहित परमेश्वरका पुत्र’ घोषित हुनुहुने थियो। रोमी 1:4। उहाँको दोस्रो आगमनमा उहाँ स्वर्ग र पृथ्वीका प्रभुको रूपमा प्रकट हुनुहुने थियो। जसले अहिले उहाँलाई क्रूसमा चढाउन लागेका थिए, तिनीहरूले उहाँको महानता चिन्नु थियो। समस्त ब्रह्माण्डको सामु अस्वीकार गरिएको त्यो ढुङ्गा कुनाको मुख्य शिलाखण्ड बन्ने थियो।”

“अनि ‘जसको माथि यो खस्नेछ, त्यसलाई यसले चूर्ण पारिदिनेछ।’ ख्रीष्टलाई अस्वीकार गर्ने मानिसहरूले चाँडै आफ्नो सहर र आफ्नो राष्ट्र नष्ट भएको देख्नेवाला थिए। तिनीहरूको महिमा चकनाचूर हुनेथियो, र बतासको अघि उड्ने धूलोझैँ तितरबितर पारिनेथियो। अनि यहूदीहरूलाई नष्ट गर्ने कुरा के थियो? त्यो त्यही चट्टान थियो, जसको माथि तिनीहरूले निर्माण गरेका भए, त्यो तिनीहरूको सुरक्षा हुनेथियो। त्यो तिरस्कृत गरिएको परमेश्वरको भलाइ थियो, अस्वीकार गरिएको धार्मिकता थियो, उपेक्षा गरिएको कृपा थियो। मानिसहरूले आफूलाई परमेश्वरको विरोधमा खडा गरे, र जे तिनीहरूको उद्धार हुनेथियो, त्यही तिनीहरूको विनाशमा परिणत भयो। परमेश्वरले जीवनका लागि नियुक्त गर्नुभएको सबै कुरा तिनीहरूले मृत्युका निम्ति भएको पाए। यहूदीहरूले

ख्रीष्टलाई क्रूसमा चढाउँदा यरूशलेमको विनाश त्यसैमा अन्तर्निहित थियो। कलवरीमा बगाइएको रगत नै त्यो भार थियो, जसले तिनीहरूलाई यस संसारका लागि र आउने संसारका लागि विनाशतिर डुबायो। परमेश्वरको अनुग्रहलाई अस्वीकार गर्नेहरूमाथि न्याय आउने त्यो महान् अन्तिम दिनमा पनि यस्तै हुनेछ। ख्रीष्ट, तिनीहरूको ठेस लाग्ने चट्टान, त्यस बेला तिनीहरूका लागि प्रतिशोध लिने पर्वतको रूपमा प्रकट हुनुहुनेछ। उहाँको मुखमण्डलको महिमा, जुन धर्मीहरूका लागि जीवन हो, दुष्टहरूका लागि भस्म पार्ने आगो हुनेछ। अस्वीकार गरिएको प्रेम र तिरस्कृत गरिएको अनुग्रहका कारण पापी नष्ट हुनेछ।”

“धेरै दृष्टान्तहरू र बारम्बारका चेतावनीहरूद्वारा, परमेश्वरका पुत्रलाई अस्वीकार गर्नुको परिणाम यहूदीहरूमाथि के हुने थियो भन्ने कुरा येशूले देखाउनुभयो। यी वचनहरूमा उहाँले प्रत्येक युगका ती सबैलाई सम्बोधन गरिरहनुभएको थियो जसले उहाँलाई आफ्नो उद्धारकर्ताको रूपमा ग्रहण गर्न इन्कार गर्छन्। प्रत्येक चेतावनी तिनीहरूकै लागि हो। अपवित्र पारिएको मन्दिर, आज्ञा नमान्ने छोरा, झूटा दाखबारीका बटुवाहरू, घृणापूर्ण निर्माणकर्ताहरू—यी सबैको समकक्ष प्रत्येक पापीको अनुभवमा पाइन्छ। यदि उसले पश्चात्ताप गरेन भने, तिनीहरूले पूर्वसङ्केत गरेको विनाश उसको पनि हुनेछ।” द डिजाएर अफ एजेस, 599, 600.